

Grafit a vakvezető kutya blogja 45.rész

#grafitblog

Kedves Olvasóim!

Képzeljétek el, eszembe jutott, hogy amikor még tanuló voltam a kiképzőnél, milyen kalandban volt részem!

Erről meg még nem is meséltem nektek.

Egyszer csak csörgött a telefonja.

Beszélt valakivel, s én csak arra lettem figyelmes, hogy egyre izgatottabb lett. Egy időpontban állapotodott meg valakivel. Nagyon furdalta az oldalam a kíváncsiság, hogy mi lehet ez az egész, de hamarosan ezt is megtudtam, ugyan is kiképzőm találkozott egy barátjával, akinek elmesélte, hogy felkérték egy filmezésre, egy magyar játékfilmet akarnak forgatni egy szép helyen, de az utazást meg kell oldani.

Kocsival persze ez megoldható volt, csak az volt a probléma, hogy a tanítóm mondta a filmesnek, hogy több kutyával menne. A tanuló vakvezetőkutyát is magával akarta vinni, azért, hogy sokat tapasztaljon. A filmes azt mondta, hogy másnapra ad választ. Nagyon izgalomba jöttem, hogy egy ilyen programban lehet részem.

Másnapjött is a válasz, hogy rendben van, jöhet a 3 kutya, a szállodában is nyitottak az ebek fogadására. Nagyon nagy volt a boldogságunk, hogy egy ekkora kalandban lehet részünk.

Elkezdünk készülni, hisz 3 napunk volt rá.

Be kellett szerezni a megfelelő mennyiségű kaját persze, játékainkat, stb. és 3 nap múlva utaztunk. Odaérvén a szállodába mindenki nagyon kedves volt velünk, kitörő lelkesedéssel fogadtak bennünket.

Tudnotok kell, hogy ez nyár volt, egy júliusi nap. Borzalmas meleg volt.

Én kitaláltam, hogy amikor a kiképzőm lezuhanyozik, akkor befekszem a zuhanytálcába, hogy hús helyen tudjak pihenni. Így aztán viszonylag jól átvészelttem az éjszakát. Másik két eb társam az erkélyen pihent, de nekem volt szerintem a legtöbb eszem, hisz milyen jól jártam ezzel a vizes zuhanytálccával.

Másnap reggel kellett kimennünk a forgatás helyszínére, ami a szállodától kb. 20 kilométerre volt található. Az is nagyon tetszett nekünk, mert körbejártuk, gyönyörű természetvédelmi területet képzeljétek el, ahol volt egy hatalmas kastély nagy termekkel, ez egy nagy területen feküdt. A növények is gyönyörűek voltak.

Volt egy 7 tóból álló tórendszer, aminek külön örültünk mint labradorok, ezt mondanom sem kell. Egyből fel is avattuk. Hatalmas fák voltak, volt egy vérbükk a vörös leveleivel, hárman-négyen sem bírták körülfogni annyira öreg volt.

Lehetett mászkálnunk, úszkálnunk, csodálatos volt.

Utána volt egy megbeszélés azzal kapcsolatosan, hogy mi fog pontosan történni.

Felállítottak a tisztás közepén egy büfékocsit, s ezt mindenki kedvére vehette igénybe. Elmondták, hogy kapunk reggelit, ebédet, vacsorát, ezt mi először úgy gondoltuk, hogy csak az emberekre vonatkozik, de ha hiszitek, ha nem, ránk is ugyanolyan érvényű volt minden.

Arról is informáltak bennünket, hogy majd mindig jelzik, hogy kb. mikor kell ott lenni a forgatáson, mert ez nagyrészt várakozásból állt.

Tájékoztattak arról, hogy időben jelzik, hogy Tüske mamának mikor kell szerepelnie, a fennmaradó időben azt csinálunk, ami csak jólesik nekünk.

Ezek után szépen helyet foglaltunk az asztaloknál, várnunk kellett pár órát.

Beszélggettünk és játszottunk mindenkivel. Az oktatóm jól elbeszélgetett a többiekkel, ismerkedtek egymással a jelenlévők. Mi először lefeküdtünk pihenni a sok kaland után, de aztán 2-3 órát követően már kellőképp kipihentnek éreztük magunkat egy kis kalandra.

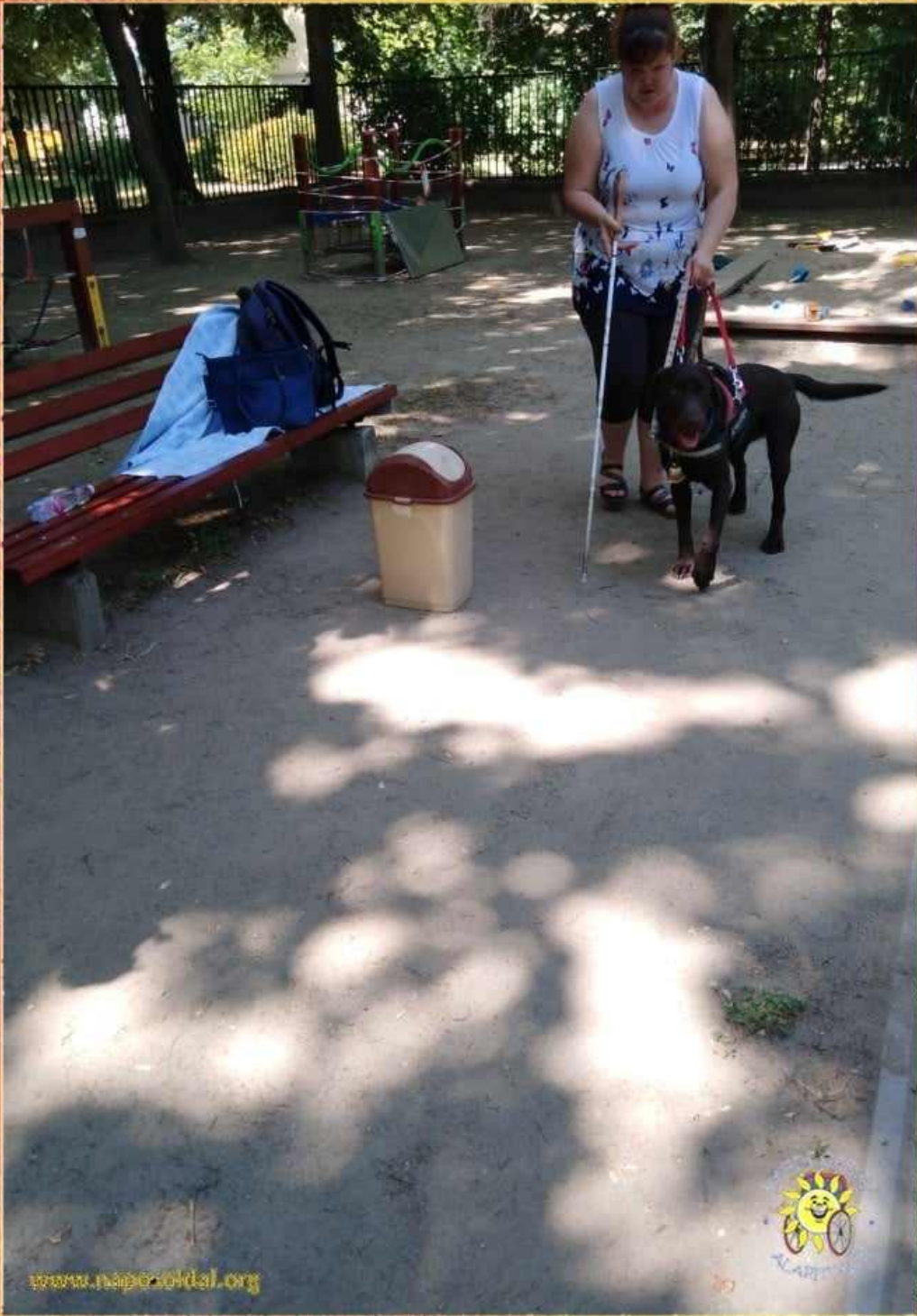
Jöttünk-mentünk, a kiképző el volt foglalva a többi szereplővel. Senki nem figyelt ránk, miután alig száz méterre volt a tó, csak fákkal volt takarva.

No kedves olvasóim megírhatjátok kommentben, hogy szerintetek mit csináltunk?

De most befejezem, hogy legyen időtök találgatni, legközelebb folytatom.

Szép hetet kívánok nektek!

Üdvözlettel: Majaligeti Grafit

www.napozodaj.org

